

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2025/518 AL CONSILIULUI

din 11 martie 2025

de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește cerințele de informare pentru anumite regimuri de TVA

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, în special articolul 397,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Pentru buna funcționare a modelului persoanei impozabile considerate prestator, pentru interfețele electronice cum ar fi piețele online, platformele, portalurile sau mijloacele similare care facilitează prestarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau de servicii de transport rutier de persoane, astfel cum se menționează la articolul 28a din Directiva 2006/112/CE, este necesar să se precizeze anumite elemente ale normei.
- (2) Este necesar să se definească noțiunea de „facilitează” pentru a oferi persoanelor impozabile care facilitează, prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, prestarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau de servicii de transport rutier de persoane securitatea juridică în ceea ce privește aplicarea sau nu a regulii „persoanei impozabile considerate prestator” persoanelor impozabile respective. Anumiți prestatori, inclusiv cei care prestează servicii de listare sau de publicitate pentru astfel de servicii, ar trebui să fie excluși în mod explicit din domeniul de aplicare al regulii, deoarece nu intră în concurență directă cu sectoarele tradiționale, nedigitale.
- (3) Persoanele impozabile care facilitează, prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, prestarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau de servicii de transport rutier de persoane nu ar trebui să fie considerate responsabile pentru plata taxei pe valoarea adăugată (TVA) datorat atunci când acționează pe baza informațiilor comunicate de prestatorul real, dacă persoanele impozabile în cauză pot demonstra că nu ar fi putut ști în mod rezonabil că informațiile respective erau incorecte.
- (4) În scopul stabilirii locului de prestare a serviciului de facilitare prestat unei persoane neimpozabile prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, persoanele impozabile ar trebui să poată identifica cu ușurință statutul beneficiarului serviciului de facilitare. Pentru a facilita o astfel de identificare și a reduce sarcina administrativă care le revine persoanelor impozabile, persoana impozabilă ar trebui să considere beneficiarul serviciului de facilitare drept o persoană impozabilă, în cazul în care i se comunică un cod de înregistrare în scopuri de TVA, și drept o persoană neimpozabilă, în cazul în care nu i se comunică un asemenea cod, cu excepția cazului în care respectiva persoană impozabilă deține informații contrare.
- (5) Ar trebui să fie clarificat faptul că, în ceea ce privește serviciile de închiriere de locuințe pe termen scurt și serviciile de transport rutier de persoane, regimul special pentru întreprinderile mici prevăzut în Directiva 2006/112/CE poate fi aplicat numai persoanei impozabile care se presupune că a prestat serviciile respective.
- (6) Un regim simplificat de tip „ghișeu unic” (*one-stop shop* – OSS) pentru persoanele impozabile care efectuează transferuri transfrontaliere de anumite bunuri proprii a fost introdus în Directiva 2006/112/CE prin Directiva (UE) 2025/516 a Consiliului ⁽²⁾. Pentru a pune în aplicare respectivul regim specific în cadrul general al regimurilor speciale de TVA prevăzute în titlul XII capitolul 6 din Directiva 2006/112/CE, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului ar trebui să prevadă norme specifice referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA, condițiile de excludere, declarațiile de TVA și obligațiile de păstrare a evidențelor ⁽³⁾.

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

⁽²⁾ Directiva (UE) 2025/516 a Consiliului din 11 martie 2025 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA pentru era digitală (JO L, 2025/516, 25.3.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/516/oj>).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 77, 23.3.2011, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/282/oj).

- (7) Întrucât regimul simplificat de tip OSS introdus este cuprinzător și include circulația transfrontalieră a bunurilor care fac obiectul regimurilor de stocuri la dispoziția clientului, respectivele regimuri au fost eliminate din Directiva 2006/112/CE. Dispozițiile de punere în aplicare referitoare la regimurile de stocuri la dispoziția clientului nu mai sunt necesare și, prin urmare, ar trebui să fie eliminate din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011.
- (8) În temeiul articolului 242a din Directiva 2006/112/CE, persoanele impozabile care facilitează, prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, livrarea de bunuri sau prestarea de servicii către o persoană neimpozabilă din Comunitate, în conformitate cu titlul V din directiva respectivă, sunt obligate să țină evidența respectivelor livrări sau prestări. Totuși, înregistrarea informațiilor este obligatorie numai în ceea ce privește livrările de bunuri sau prestările de servicii care sunt facilitate de interfața electronică și nu sunt necesare în cazurile în care se aplică regula persoanei impozabile considerate furnizor sau prestator. Pentru a sprijini combaterea fraudei în materie de TVA, astfel de informații referitoare la furnizorii sau prestatorii reali ar trebui, de asemenea, să fie incluse în setul obligatoriu de informații care trebuie păstrate de către persoanele impozabile considerate furnizori sau prestatori care sunt înregistrați pentru a utiliza regimurile speciale simplificate de tip OSS. Respectivele elemente de date suplimentare ar trebui să permită compararea informațiilor raportate de platforme cu datele privind plățile aferente tranzacțiilor transfrontaliere disponibile în sistemul electronic central de informații referitoare la plăți stabilit în temeiul capitolului V secțiunea 2 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului⁽⁴⁾ care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2024.
- (9) În urma introducerii în Directiva 2006/112/CE a unei obligații pentru persoanele impozabile care transferă bunuri ale unei alte persoane impozabile de a informa proprietarul bunurilor că bunurile acestora sunt sau vor fi transferate, ar trebui să fie precizate informațiile specifice care urmează să fie comunicate proprietarului bunurilor.
- (10) Elementele Directivei 2006/112/CE care necesită modificarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 urmează să fie transpuse de statele membre în legislația națională până la 30 iunie 2028. Prin urmare, este necesar ca modificările aduse regulamentului respectiv să se aplice de la 1 iulie 2028.
- (11) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 ar trebui să fie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 se modifică după cum urmează:

1. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 9b

(1) Pentru aplicarea articolului 28a din Directiva 2006/112/CE, «facilitează» înseamnă utilizarea de către o persoană impozabilă a unei interfețe electronice pentru a permite unui client și unui prestator de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau de servicii de transport rutier de persoane prin intermediul interfeței electronice, în cadrul Uniunii, să intre în contact, fapt care conduce la o prestare a acestor servicii prin intermediul respectivei interfețe electronice.

(2) Nu se consideră că o persoană impozabilă facilitează prestarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau servicii de transport rutier de persoane în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- (a) persoana impozabilă nu stabilește, în mod direct sau indirect, niciunele dintre clauzele și condițiile în care se efectuează prestarea;
- (b) persoana impozabilă nu este implicată, în mod direct sau indirect, în autorizarea percepției de la client a plăților efectuate;
- (c) persoana impozabilă nu este implicată, în mod direct sau indirect, în prestarea serviciilor respective.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată (JO L 268, 12.10.2010, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj>).

(3) Articolul 28a din Directiva 2006/112/CE nu se aplică unei persoane impozabile care doar furnizează una sau mai multe dintre următoarele:

- (a) prelucrarea plăților în legătură cu prestarea de servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau servicii de transport rutier de persoane;
- (b) listarea serviciilor de închiriere de locuințe pe termen scurt sau a serviciilor de transport rutier de persoane ori publicitate pentru aceste servicii;
- (c) redirecționarea sau transferarea clienților către alte interfețe electronice unde sunt oferite spre vânzare servicii de închiriere de locuințe pe termen scurt sau servicii de transport rutier de călători, fără nicio altă intervenție în materie de prestare.

(4) Prin derogare de la alineatul (1) al prezentului articol, articolul 28a din Directiva 2006/112/CE nu se aplică unei persoane impozabile care furnizează mijloacele prin care costul serviciilor de transport rutier de persoane poate fi partajat între utilizator și persoana care furnizează transportul.

Articolul 9c

În aplicarea articolului 28a alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE, cu excepția cazului în care are loc o modificare a activității sale în calitate de persoană impozabilă, persoana impozabilă care prestează serviciile furnizează doar o singură dată persoanei impozabile care facilitează prestarea codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare care i-a fost alocat în conformitate cu articolul 362 sau 369d din directiva menționată, astfel cum se menționează la articolul 28a alineatul (1) litera (a) din directiva respectivă, și declarația menționată la articolul 28a alineatul (1) litera (b) din directiva respectivă.

În cazul în care un serviciu de transport rutier de pasageri are loc în mai multe state membre, persoana impozabilă care prestează serviciul furnizează persoanei impozabile care facilitează prestarea codul de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost alocat de fiecare stat membru în care are loc transportul sau codul de înregistrare care i-a fost alocat în conformitate cu articolul 362 sau 369d din Directiva 2006/112/CE.

Articolul 9d

În aplicarea articolului 28a din Directiva 2006/112/CE, în cazul în care, pe baza informațiilor furnizate de persoana care prestează serviciile principale, o persoană impozabilă nu acționează în calitate de persoană impozabilă considerată prestator, persoana impozabilă respectivă nu este obligată la plata TVA datorată în cazul în care se constată ulterior că ar fi trebuit să se presupună că aceasta este prestator, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- (a) persoana impozabilă depinde de informațiile comunicate de prestatorul serviciilor;
- (b) informațiile comunicate de prestatorul de servicii sunt eronate;
- (c) persoana impozabilă poate dovedi că nu a avut cunoștință și că nu ar fi putut avea în mod rezonabil cunoștință de faptul că informațiile respective sunt eronate.

Articolul 9e

În scopul stabilirii locului de prestare a unui serviciu de facilitare menționat la articolul 46a din Directiva 2006/112/CE, cu excepția cazului în care dispune de informații care dovedesc contrariul, persoana impozabilă consideră persoana căreia i-a fost prestat serviciul respectiv drept persoană neimpozabilă în cazul în care persoana căreia i-a fost prestat serviciul respectiv nu furnizează un cod de înregistrare în scopuri de TVA.

Articolul 9f

Scutirile prevăzute la articolul 98 alineatul (2) și la articolele 371 și 378, la articolele 379-386 și la articolele 388-390c din Directiva 2006/112/CE se aplică în continuare în cazul în care se presupune că persoana impozabilă care facilitează prestarea de servicii a primit și a prestat ea însăși serviciile respective în temeiul articolului 28a din directiva respectivă.

Articolul 9g

În cazul în care se presupune că o persoană impozabilă a primit și a prestat ea însăși serviciile menționate la articolul 28a din Directiva 2006/112/CE, prestarea respectivelor servicii poate face obiectul regimului special prevăzut la titlul XII capitolul 1 din directiva respectivă dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește condițiile pentru regimul special respectiv.

Prestarea serviciilor menționate la articolul 28a din Directiva 2006/112/CE către o persoană impozabilă despre care se presupune că a primit și a prestat ea însăși respectivele servicii nu face obiectul regimului special prevăzut la titlul XII capitolul 1 din directiva respectivă.”

2. La articolul 13a, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Locul în care este stabilită o persoană juridică neimpozabilă, astfel cum se menționează la articolul 54 alineatul (1) al doilea paragraf, la articolul 56 alineatul (2) primul paragraf și la articolele 58 și 59 din Directiva 2006/112/CE, este:”.

3. La articolul 18 alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, indiferent de existența unor informații care dovedesc contrariul, prestatorul de servicii de telecomunicații, de servicii de radiodifuziune și televiziune sau de servicii prestate pe cale electronică ori de servicii menționate la articolul 54 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE poate considera un client stabilit în Comunitate drept persoană neimpozabilă atât timp cât clientul în cauză nu a comunicat prestatorului serviciilor respective codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA.”

4. La articolul 23, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care, în conformitate cu articolul 54 alineatul (1) al doilea paragraf și cu articolele 58 și 59 din Directiva 2006/112/CE, o prestare de servicii este impozabilă la locul în care este stabilit clientul sau, în absența unui sediu, la locul în care clientul are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, prestatorul determină respectivul loc pe baza informațiilor factice furnizate de client și verifică aceste informații pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.”

5. La articolul 24b primul paragraf, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru aplicarea articolului 54 alineatul (1) al doilea paragraf sau a articolului 58 din Directiva 2006/112/CE, în cazul în care activitățile sunt transmise pe internet sau sunt puse la dispoziție printr-o altă modalitate virtuală unei persoane neimpozabile sau serviciile de telecomunicații, serviciile de radiodifuziune și de televiziune sau serviciile prestate pe cale electronică sunt prestate către o persoană neimpozabilă.”.

6. La articolul 24d, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care un prestator prestează un serviciu menționat la articolul 54 alineatul (1) al doilea paragraf sau la articolul 58 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE, prestatorul poate răsturna o prezumție prevăzută la articolul 24a ori la articolul 24b primul paragraf litera (a), (b) sau (c) din prezentul regulament pe baza a trei elemente de probă care nu sunt contradictorii și care arată că clientul este stabilit ori își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în altă parte.”

7. La articolul 24f, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În scopul aplicării normelor prevăzute la articolul 54 alineatul (1) al doilea paragraf sau la articolul 58 din Directiva 2006/112/CE și al îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 24b primul paragraf litera (d) sau la articolul 24d alineatul (1) din prezentul regulament, în special următoarele elemente servesc drept probe:”.

8. Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

(1) Prestarea de servicii de către intermediari astfel cum se menționează la articolul 46 din Directiva 2006/112/CE include serviciile prestate de către intermediari care acționează în numele și în contul destinatarului serviciilor intermediare, precum și serviciile prestate de intermediari care acționează în numele și în contul prestatorului serviciilor intermediare.

(2) În sensul articolului 46a din Directiva 2006/112/CE, «serviciu de facilitare» înseamnă un serviciu prestat de o persoană impozabilă fie unui client, fie unui furnizor, respectiv, prestator, fie ambilor, prin utilizarea unei interfețe electronice, cum ar fi o piață online, o platformă, un portal sau mijloace similare, prin care clientului și furnizorului, respectiv, prestatorului li se permite să intre în contact, fapt care conduce la o livrare de bunuri sau la o prestare de servicii prin intermediul interfeței electronice respective.

Un serviciu de facilitare astfel cum se menționează la primul paragraf este considerat drept distinct și independent de bunurile sau serviciile pe care se presupune că persoana impozabilă le livrează sau le prestează.

(3) Nu se consideră că o persoană impozabilă prestează un «serviciu de facilitare» în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- (a) persoana impozabilă nu stabilește, în mod direct sau indirect, niciunele dintre clauzele și condițiile în care se efectuează livrarea sau prestarea;
- (b) persoana impozabilă nu este implicată, în mod direct sau indirect, în autorizarea perceperii de la client a plății efectuate;
- (c) persoana impozabilă nu este implicată, în mod direct sau indirect, în livrarea sau prestarea respectivă.

(4) Articolul 46a din Directiva 2006/112/CE nu se aplică unei persoane impozabile care doar furnizează una sau mai multe dintre următoarele:

- (a) prelucrarea plăților în legătură cu livrarea sau prestarea;
- (b) listarea bunurilor sau a serviciilor ori publicitate pentru acestea;
- (c) redirecționarea sau transferarea clienților către alte interfețe electronice în care bunurile sau serviciile sunt oferite spre vânzare, fără nicio altă intervenție în livrare sau prestare.”

9. La articolul 54a se adaugă următorul alineat:

„(3) Prezenta secțiune încetează să se aplice la 30 iunie 2029.”

10. La articolul 54c alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) o descriere a bunurilor, valoarea acestora, locul în care începe și se încheie expedierea sau transportul bunurilor, împreună cu momentul livrării și, dacă este disponibil, numărul comenzii sau numărul unic al tranzacției.”

11. Se introduce următorul articol:

„Articolul 54d

Informațiile care trebuie să fie comunicate în conformitate cu articolul 242b din Directiva 2006/112/CE includ următoarele:

- (a) statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile;
- (b) statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile;
- (c) descrierea și cantitatea bunurilor transferate;
- (d) data expedierii sau a transportului.”

12. La capitolul XI, titlul secțiunii 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Secțiunea 2

Regimuri speciale pentru persoanele impozabile care prestează servicii către persoane neimpozabile sau efectuează vânzări de bunuri la distanță, anumite livrări interne de bunuri sau transferuri de bunuri proprii (Articolele 358-369xk din Directiva 2006/112/CE)”.

13. Articolul 57a se modifică după cum urmează:

- (a) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. «regim UE» înseamnă regimul special pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanță, pentru anumite livrări de bunuri în interiorul unui stat membru efectuate de o persoană impozabilă și pentru anumite servicii prestate de persoane impozabile stabilite în Comunitate, dar nu în statul membru de consum, astfel cum se prevede la titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva 2006/112/CE;”;

(b) se introduce următorul punct:

„3a. «regimul pentru transferul de bunuri proprii» înseamnă regimul special pentru transferurile de bunuri proprii prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 5 din Directiva 2006/112/CE;”;

(c) punctele 4 și 5 se înlocuiesc cu următorul text:

„4. «regim special» înseamnă regimul non-UE, regimul UE, regimul pentru importuri sau regimul pentru transferul de bunuri proprii, astfel cum sunt definite la punctele 1, 2, 3 și, respectiv, 3a, în funcție de context;

5. «persoană impozabilă» înseamnă oricare dintre următoarele:

(a) o persoană impozabilă, astfel cum este menționată la articolul 359 din Directiva 2006/112/CE, care este autorizată să utilizeze regimul non-UE;

(b) o persoană impozabilă, astfel cum este menționată la articolul 369b din Directiva 2006/112/CE, care este autorizată să utilizeze regimul UE;

(c) o persoană impozabilă, astfel cum este menționată la articolul 369m din Directiva 2006/112/CE, care este autorizată să utilizeze regimul pentru importuri;

(d) o persoană impozabilă, astfel cum este menționată la articolul 369xb din Directiva 2006/112/CE, care este autorizată să utilizeze regimul pentru transferul de bunuri proprii;”.

14. La articolul 57d, se adaugă următorul alineat:

„(3) Atunci când o persoană impozabilă informează statul membru de înregistrare că intenționează să utilizeze regimul pentru transferul de bunuri proprii, regimul special respectiv se aplică începând cu prima zi a lunii calendaristice următoare.

Cu toate acestea, în cazul în care primul transfer de bunuri care ar urma să facă obiectul aplicării regimului pentru transferul de bunuri proprii este efectuat înainte de data menționată la primul paragraf, respectivul regim special se aplică începând cu data primului transfer în cauză, cu condiția ca persoana impozabilă să informeze statul membru de înregistrare cu privire la începerea activităților sale care urmează să facă obiectul regimului special nu mai târziu de a zecea zi a lunii următoare primei livrări sau prestări în cauză.”

15. La articolul 57e, se adaugă următorul paragraf:

„Statul membru de înregistrare înregistrează persoana impozabilă care utilizează regimul pentru transferul de bunuri proprii cu ajutorul codului de înregistrare în scopuri de TVA al respectivei persoane impozabile menționat la articolele 214 și 215 din Directiva 2006/112/CE.”

16. Articolul 57f se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care statul membru de înregistrare se schimbă în conformitate cu al doilea paragraf, schimbarea respectivă se aplică, de asemenea, dacă este cazul, înregistrării pentru regimul pentru transferul de bunuri proprii;”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează regimul pentru transferuri de bunuri proprii nu mai îndeplinește condițiile din definiția prevăzută la articolul 369xa alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE, statul membru în care a fost înregistrată persoana impozabilă respectivă încetează să mai fie statul membru de înregistrare.

Totuși, în cazul în care persoana impozabilă respectivă încă îndeplinește condițiile pentru utilizarea regimului pentru transferul de bunuri proprii, pentru a-l putea folosi în continuare, aceasta indică drept nou stat membru de înregistrare statul membru în care și-a stabilit sediul activității economice sau, dacă nu și-a stabilit sediul activității economice în Comunitate, aceasta menționează un stat membru în care are un sediu fix. În cazul în care persoana impozabilă care utilizează regimul pentru transferuri de bunuri proprii nu este stabilită în Comunitate, aceasta indică drept nou stat membru de înregistrare un stat membru din care expediază sau transportă bunuri.

În cazul în care se schimbă statul membru de înregistrare în conformitate cu al doilea paragraf, schimbarea respectivă se aplică începând cu data la care persoana impozabilă încetează să aibă sediul activității economice sau un sediu fix în statul membru care a fost indicat anterior ca stat membru de înregistrare sau începând cu data la care persoana impozabilă respectivă încetează să expedieze sau să transporte bunuri din statul membru respectiv.

În cazul în care statul membru de înregistrare se schimbă în conformitate cu al doilea paragraf de la prezentul alineat, schimbarea respectivă se aplică, de asemenea, dacă este cazul, înregistrării pentru regimul special prevăzut la titlul XII capitolul 6 secțiunea 3 din Directiva 2006/112/CE.”

17. La articolul 57g, se adaugă următorul alineat:

„(3) O persoană impozabilă care utilizează regimul pentru transferul de bunuri proprii poate înceta să utilizeze regimul special respectiv, indiferent dacă persoana impozabilă în cauză continuă să transfere bunuri care pot fi eligibile pentru regimul special respectiv. Persoana impozabilă informează statul membru de înregistrare cu cel puțin 15 zile înainte de sfârșitul lunii calendaristice anterioare celei în care intenționează să înceteze utilizarea regimului special. Încetarea devine efectivă începând cu prima zi a lunii calendaristice următoare. Obligațiile privind TVA aferente transferurilor de bunuri proprii care rezultă după data la care încetarea a devenit efectivă sunt îndeplinite direct față de autoritățile fiscale ale statelor membre dinspre și către care au fost expediate sau transportate bunurile.”

18. Articolul 58 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează unul dintre regimurile speciale îndeplinește unul sau mai multe dintre criteriile de excludere prevăzute la articolul 369e sau 369xe din Directiva 2006/112/CE sau dintre criteriile de eliminare din registrul de identificare prevăzute la articolul 363 sau la articolul 369r alineatele (1) și (3) din directiva respectivă, statul membru de înregistrare exclude persoana impozabilă de la aplicarea regimului special respectiv.

Numai statul membru de înregistrare poate exclude o persoană impozabilă de la aplicarea unuia dintre regimurile speciale.

Statul membru de înregistrare își bazează decizia de excludere sau eliminare pe orice informație disponibilă, inclusiv pe informațiile comunicate de oricare alt stat membru.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Excluderea unei persoane impozabile de la regimul pentru transferul de bunuri proprii devine efectivă începând cu prima zi a lunii calendaristice care urmează datei la care decizia de excludere se transmite pe cale electronică persoanei impozabile. Cu toate acestea, dacă excluderea este cauzată de o schimbare a sediului activității economice sau a sediului fix sau a locului din care începe expedierea sau transportul de bunuri, excluderea devine efectivă începând cu data schimbării în cauză.”

19. Articolul 58a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 58a

În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează un regim special nu a efectuat timp de doi ani, în niciun stat membru de consum, livrări de bunuri sau prestări de servicii sau transferuri de bunuri proprii care fac obiectul regimului special respectiv, se prezumă că acesta și-a încetat activitățile impozabile în sensul articolului 363 litera (b), al articolului 369e litera (b), al articolului 369r alineatul (1) litera (b), al articolului 369r alineatul (3) litera (b) sau al articolului 369xe litera (b) din Directiva 2006/112/CE. Respectiva încetare nu împiedică utilizarea unui regim special în cazul în care persoana impozabilă în cauză își reia activitățile care intră sub incidența oricărui regim prevăzut la titlul XII capitolul 6 din directiva respectivă.”

20. La articolul 58b, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Se consideră că o persoană impozabilă sau un intermediar nu a respectat în mod repetat normele aferente unuia din regimurile speciale, în sensul articolului 363 litera (d), al articolului 369e litera (d), al articolului 369r alineatul (1) litera (d), al articolului 369r alineatul (2) litera (c), al articolului 369r alineatul (3) litera (d) sau al articolului 369xe litera (d) din Directiva 2006/112/CE, în următoarele cazuri:

- (a) dacă notificările în temeiul articolului 60a din prezentul regulament au fost emise către persoana impozabilă sau către intermediarul care acționează în contul acesteia de către statul membru de înregistrare pentru trei perioade de declarare imediat precedente, iar declarația de TVA nu a fost depusă pentru fiecare din perioadele respective de declarare în termen de 10 zile de la emiterea notificării;
- (b) dacă o notificare în temeiul articolului 63a din prezentul regulament a fost emisă către persoana impozabilă sau către intermediarul care acționează în contul acesteia de către statul membru de înregistrare pentru trei perioade de declarare imediat precedente, iar persoana impozabilă în cauză sau intermediarul care acționează în contul acesteia nu a achitat suma integrală declarată cu titlu de TVA pentru fiecare din perioadele respective de declarare în termen de 10 zile de la emiterea notificării, cu excepția cazului în care suma rămasă neachitată este mai mică de 100 EUR pentru fiecare perioadă de declarare;
- (c) dacă, în urma unei solicitări din partea statului membru de înregistrare și la o lună de la o notificare ulterioară din partea statului membru de înregistrare, persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul acesteia nu a pus la dispoziție registrele prevăzute la articolele 369, 369k, 369x și 369xk din Directiva 2006/112/CE pe cale electronică.”

21. Articolul 58c se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 58c

O persoană impozabilă care este exclusă de la aplicarea regimului non-UE, a regimului UE sau a regimului pentru transferul de bunuri proprii își îndeplinește toate obligațiile în materie de TVA aferente livrărilor de bunuri sau prestărilor de servicii sau transferurilor de bunuri proprii care rezultă după data la care excluderea a devenit efectivă, direct către autoritățile fiscale ale statului membru de consum în cauză sau față de statul membru dinspre și către care bunurile au fost expediate sau transportate.”

22. Articolul 59 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Orice perioadă de declarare în sensul articolului 364, 369f, 369s sau 369xf din Directiva 2006/112/CE constituie o perioadă de declarare separată.”;

- (b) se introduce următorul alineat:

„(2a) Dacă, în conformitate cu articolul 57d alineatul (3) al doilea paragraf, se aplică regimul pentru transferul de bunuri proprii de la data primului transfer, persoana impozabilă depune o declarație de TVA separată pentru luna calendaristică în cursul căreia a avut loc primul transfer.”;

- (c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Dacă o persoană impozabilă a fost înregistrată în cadrul regimului non-UE și al regimului UE în cursul unei perioade de declarare, respectiva persoană impozabilă adresează declarațiile de TVA și, după caz, efectuează plățile aferente către statul membru de înregistrare pentru fiecare regim în raport cu livrările sau prestările efectuate și cu perioadele acoperite de regimul respectiv.”;

- (d) se introduce următorul alineat:

„(3a) Dacă o persoană impozabilă a fost înregistrată în cadrul regimului pentru transferul de bunuri proprii în cursul unei perioade de declarare, respectiva persoană impozabilă adresează declarațiile de TVA către statul membru de înregistrare pentru transferurile efectuate și perioadele acoperite de regimul special respectiv.”;

(e) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Dacă schimbarea statului membru de înregistrare în conformitate cu articolul 57f are loc după prima zi a perioadei de declarare în cauză, persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul său adresează declarațiile de TVA și, după caz, efectuează plățile aferente atât către statul membru de înregistrare inițial, cât și către noul stat membru de înregistrare, acoperind livrările sau prestările efectuate în perioadele respective în care statele membre respective au fost statul membru de înregistrare.”

23. Articolul 59a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 59a

În cazul în care o persoană impozabilă care utilizează un regim special nu a livrat bunuri sau nu a prestat servicii în niciun stat membru de consum în cadrul respectivului regim special sau nu a efectuat niciun transfer de bunuri proprii în cadrul regimului pentru transferul de bunuri proprii în cursul unei perioade de declarare și nu are de efectuat nicio rectificare cu privire la declarațiile de TVA anterioare, persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul său depune o declarație de TVA în care indică că nu au fost efectuate livrări sau transferuri în perioada respectivă (o declarație de TVA «zero»).

24. Articolul 60a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 60a

Statul membru de înregistrare notifică prin mijloace electronice persoanele impozabile sau intermediarii care acționează în contul lor care nu au depus o declarație de TVA în conformitate cu articolul 364, 369f, 369s sau 369xf din Directiva 2006/112/CE cu privire la obligația lor de a depune declarația de TVA respectivă. Statul membru de înregistrare emite notificarea în a zecea zi de la data la care ar fi trebuit depusă declarația și informează celelalte state membre prin mijloace electronice că a fost emisă o notificare.

Orice notificare ulterioară și măsură luată în vederea stabilirii și a colectării TVA intră în responsabilitatea statului membru de consum în cauză sau a statelor membre dinspre și către care bunurile au fost expediate sau transportate.

În pofida oricărei notificări emise și a oricărei măsuri luate de către statul membru de consum sau de către statul membru dinspre și către care bunurile au fost expediate sau transportate, persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul său depune declarația de TVA în statul membru de înregistrare.”

25. Articolul 61 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 61

(1) Cifrele înscrise într-o declarație de TVA care se referă la perioade până la a doua perioadă de declarare din 2021 inclusiv se modifică, după depunerea respectivei declarații de TVA, numai prin intermediul unor modificări ale declarației de TVA în cauză, și nu prin ajustări operate într-o declarație de TVA ulterioară.

Cifrele înscrise într-o declarație de TVA care se referă la perioade începând cu cea de a treia perioadă de declarare din 2021 se includ, până la data la care trebuie depusă declarația de TVA respectivă în conformitate cu Directiva 2006/112/CE, în declarația de TVA respectivă. Cifrele înscrise într-o declarație de TVA care se referă la perioade începând cu cea de a treia perioadă de declarare din 2021 se modifică, după data la care trebuia depusă declarația de TVA în conformitate cu Directiva 2006/112/CE, numai prin intermediul unor ajustări operate într-o declarație de TVA ulterioară.

(2) Modificările menționate la alineatul (1) se transmit pe cale electronică statului membru de înregistrare în termen de trei ani de la data la care trebuia depusă declarația de TVA inițială.

Cu toate acestea, nu se aduce atingere normelor statului membru de consum sau ale statelor membre dinspre și către care bunurile au fost expediate sau transportate, referitoare la evaluări și modificări.”

26. Articolul 61a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 61a

(1) O persoană impozabilă sau un intermediar care acționează în contul său adresează declarația de TVA finală și eventualele declarații de TVA anterioare depuse cu întârziere și efectuează plățile aferente, după caz, către statul membru care era statul membru de înregistrare în momentul încetării, al excluderii sau al schimbării în cazul în care persoana impozabilă în cauză:

- (a) încetează să utilizeze unul dintre regimurile speciale;
- (b) este exclusă de la unul dintre regimurile speciale;
- (c) își schimbă statul membru de înregistrare, în conformitate cu articolul 57f.

Eventualele rectificări ale declarației de TVA finale și ale declarațiilor de TVA anterioare care intervin după depunerea declarației de TVA finale sunt efectuate direct la autoritățile fiscale ale statului membru de consum în cauză sau ale statelor membre dinspre și către care bunurile au fost expediate sau transportate.

(2) Cu privire la fiecare persoană impozabilă în contul căreia un intermediar acționează, intermediarul adresează declarațiile de TVA finale și eventualele declarații de TVA anterioare depuse cu întârziere și efectuează plățile aferente, după caz, către statul membru care era statul membru de înregistrare în momentul eliminării sau al schimbării în cazul în care intermediarul respectiv:

- (a) este radiat din registrul de identificare;
- (b) își schimbă statul membru de înregistrare, în conformitate cu articolul 57f alineatul (2).

Eventualele rectificări ale declarației de TVA finale și ale declarațiilor de TVA anterioare care intervin după depunerea declarației de TVA finale sunt efectuate direct la autoritățile fiscale ale statului membru de consum în cauză sau ale statelor membre dinspre și către care bunurile au fost expediate sau transportate.”

27. Articolul 63c se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) tipul de servicii prestate sau descrierea și cantitatea bunurilor livrate, indicând, după caz, dacă este vorba despre o livrare sau o prestare în conformitate cu articolul 16, 18 sau 26 din Directiva 2006/112/CE în urma unui transfer în cadrul regimului pentru transferul de bunuri proprii;”;

(ii) se introduce următoarea literă:

„(ba) informațiile relevante referitoare la ajustări în conformitate cu titlul X capitolul 5 din Directiva 2006/112/CE în urma unui transfer în cadrul regimului pentru transferul de bunuri proprii;”;

(iii) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) cota de TVA aplicată, după caz;”;

(iv) se introduce următoarea literă:

„(fa) în cazul scutirii cu drept de deducere, trimiterea la dispoziția aplicabilă din Directiva 2006/112/CE sau la dispoziția națională corespunzătoare;”;

(v) litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) valoarea TVA de plată cu indicarea monedei utilizate, după caz;”;

(vi) literele (k) și (l) se înlocuiesc cu următorul text:

„(k) în ceea ce privește serviciile, informațiile utilizate pentru a determina locul în care este prestat serviciul și, în ceea ce privește bunurile, informațiile utilizate pentru a determina locul în care începe și se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client;

(l) orice dovadă a eventualelor returnări ale unor bunuri, inclusiv baza de impozitare și cota de TVA aplicată, după caz;”;

(vii) se adaugă următoarea literă:

„(m) în ceea ce privește livrările în cazul cărora se presupune că persoana impozabilă a primit și a livrat bunuri în conformitate cu articolul 14a din Directiva 2006/112/CE, numele, adresa poștală și adresa electronică sau site-ul web al furnizorului ale cărui livrări sunt facilitate prin utilizarea interfeței electronice și, dacă sunt disponibile:

(i) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul național de înregistrare fiscală al furnizorului;

(ii) numărul contului bancar sau numărul contului virtual al furnizorului.”;

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) cota de TVA aplicată, după caz;”;

(ii) se introduce următoarea literă:

„(fa) în cazul scutirii cu drept de deducere, trimiterea la dispoziția aplicabilă din Directiva 2006/112/CE sau la dispoziția națională corespunzătoare;”;

(iii) se adaugă următoarea literă:

„(n) în ceea ce privește livrările în cazul cărora se presupune că persoana impozabilă a primit și a livrat bunuri în conformitate cu articolul 14a din Directiva 2006/112/CE, numele, adresa poștală și adresa electronică sau site-ul web al furnizorului ale cărui livrări sunt facilitate prin utilizarea interfeței electronice și, dacă sunt disponibile:

(i) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul național de înregistrare fiscală al furnizorului;

(ii) numărul contului bancar sau numărul contului virtual al furnizorului.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(2a) Pentru a fi considerate suficient de detaliate în sensul articolului 369xk din Directiva 2006/112/CE, registrele ținute de persoana impozabilă trebuie să conțină toate informațiile următoare:

(a) în ceea ce privește statul membru din care bunurile au fost expediate sau transportate:

(i) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al persoanei impozabile în statul membru respectiv, dacă este cazul;

(ii) adresa de la care au fost expediate sau transportate bunurile;

(b) în ceea ce privește statul membru către care bunurile au fost expediate sau transportate:

(i) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al persoanei impozabile în statul membru respectiv, dacă este cazul;

(ii) adresa la care au fost expediate sau transportate bunurile;

(c) descrierea și cantitatea bunurilor expediate sau transportate către un alt stat membru, indicând, după caz, dacă sunt bunuri de capital, astfel cum sunt definite de statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile;

(d) data expedierii sau a transportului bunurilor expediate sau transportate către un alt stat membru;

(e) baza de impozitare cu indicarea monedei utilizate;

(f) orice majorare sau reducere ulterioară a bazei de impozitare;

(g) dacă se emite o autofaktură, informațiile cuprinse în factură.”;

(d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Informațiile menționate la alineatele (1), (2) și (2a) de la prezentul articol sunt înregistrate de către persoana impozabilă sau intermediarul care acționează în contul său în așa fel încât să poată fi puse la dispoziție prin mijloace electronice fără întârziere și pentru fiecare serviciu prestat sau bun livrat transferat. În cazul în care persoanei impozabile respective sau unui intermediar care acționează în contul său i s-a solicitat să depună, prin mijloace electronice, registrele menționate la articolele 369, 369k, 369x și 369xk din Directiva 2006/112/CE, iar acesta nu le-a depus în termen de 20 de zile de la data solicitării, statul membru de înregistrare reamintește persoanei impozabile sau intermediarului care acționează în contul său să depună aceste registre. Statul membru de înregistrare informează prin mijloace electronice statele membre de consum sau statele membre dinspre și către care bunurile au fost expediate sau transportate cu privire la transmiterea notificării.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 iulie 2028.

Cu toate acestea, articolul 1 punctele 2-7 se aplică de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 martie 2025.

Pentru Consiliu

Președintele

A. DOMAŃSKI